

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂRE nr. 369

din 10 Septembrie 2009

Cu nota înregistrată sub nr. 2126/IJ/636/SIP/2/26630/ST/2009, Inspecția Judiciară a înaintat Secției pentru procurori sesizarea formulată de doamna procuror Ciurea Angela de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, Secția judiciară, intitulată „notificare asupra avertizărilor în interes public pe care le-a făcut instituției la care a funcționat în perioada 1 august 2006 – 6 ianuarie 2009”, respectiv Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală, prin care, în temeiul dispozițiilor art. 3 lit. (a) și (b), precum și ale art.4 lit. (a), (b) și (h) din Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii, a solicitat ca în raport de cele prezentate, Consiliul Superior al Magistraturii să facă aplicarea dispozițiilor art.7 alin. (1) lit. (a) din Legea nr. 571/2004 în sensul de a acorda protecția și sprijinul necesare avertizorului în interes public.

În cuprinsul notificării, doamna procuror Angela Ciurea a arătat că a îndeplinit funcția de procuror șef adjunct la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, calitate în care „a instrumentat dosare sensibile și a coordonat anchetele desfășurate de alți colegi în dosare intens

mediatizate, care vizau siguranța națională a României și în care erau implicate figuri marcante ale vieții politice românești, ca de exemplu: dosarul „Fuga lui Omar Hayssam”; dosarul privind traficul de armament; dosarul privatizărilor strategice, etc.”, precum și că „în perioada precizată anterior”, în calitate de procuror de ședință a participat la ședințele de judecată în aceste dosare la majoritatea termenelor „timp în care a respins unele ingerințe nejustificate cu privire la cauzele menționate”, fără a preciza persoanele care s-au imixtionat în activitatea acesteia, calitatea pe care o aveau, dosarele în care s-au imixtionat, perioada de timp în care și-au exercitat ingerințele, și, mai ales, în ce au constatat acestea.

De asemenea, procurorul a precizat în cuprinsul „notificării” că, „la scurt timp” după numirea la Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în urma evoluției anchetelor în dosarele menționate i „s-a cerut insistent de către șefii ierarhic superiori de la acea dată să se retragă din acele dosare ori să efectueze sau nu acte de urmărire penală asupra unor persoane din mediul politic sau economic, împotriva convingerilor proprii”, dar nu a dat curs acestor presiuni, lucru care a determinat luarea unor măsuri de represalii asupra sa, respectiv cercetarea disciplinară și sesizarea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii cu judecarea acțiunii disciplinare exercitate de către Comisia de disciplină pentru procurori în legătură cu săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (a) și (h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Nici în acest context doamna procuror Angela Ciurea nu precizează la ce perioadă de timp face referire, cine erau șefii ierarhic superiori la acea dată, în ce dosare i s-a cerut să se abțină sau să efectueze diferite acte de urmărire penală în legătură cu anumite persoane, dar sugerează că acești șefi ar fi săvârșit abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. (b) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv „imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror”. De asemenea, doamna procuror Angela Ciurea a invocat și faptul că „procurorul

inspector desemnat să realizeze cercetarea disciplinară a dat dovadă de un comportament de tip cazon, fiind subordonat CSM” și că practic i s-a efectuat o „pseudo-anchetă disciplinară” când, în realitate, „șefii ierarhic superiori au fost deranjați de turnura pe care ar fi putut să o capete cazurile respective, datorită informațiilor furnizate de cei cercetați”.

Analizând sesizarea intitulată „notificare” prin prisma prevederilor Legii nr. 571/2004, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Conform art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 571/2004, dispozițiile acestei legi „se aplică autorităților și instituțiilor publice din cadrul administrației publice centrale, administrației publice locale, aparatului Parlamentului, aparatului de lucru al Administrației Prezidențiale, aparatului de lucru al Guvernului, autorităților administrative autonome, instituțiilor publice de cultură, educație, sănătate și asistență socială, companiilor naționale, regiilor autonome de interes național și local, precum și societăților naționale cu capital de stat” .

De asemenea, dispozițiile Legii nr. 571/2004 se mai aplică „persoanelor numite în consiliile științifice și consultative, comisii de specialitate și în alte organe colegiale organizate în structura ori pe lângă autoritățile sau instituțiile publice”, iar în titlul capitolului IV al Legii, se mai precizează încă odată că legea oferă protecție „funcționarilor publici, personalului contractual și altor categorii de personal prevăzute în art.(2)”, unde sunt precizați subiecții ce pot fi avertizori în interes public în sensul legii.

Având în vedere dispozițiile legale precizate anterior, Secția pentru procurori constată că, în virtutea calității de magistrat, procurorul Ciurea Angela nu face parte dintre persoanele care beneficiază, în procedura disciplinară în curs, de protecția oferită de calitatea de avertizor în interes public.

Temeiurile invocate de procuror în petitul cererii, respectiv art. (4) lit. (a), (b) și (h) din Legea nr. 571/2004, fac trimitere la principiile care guvernează protecția avertizării în interes public (principiul legalității, principiul supremației interesului

public și principiul bunei credințe), iar art. (3) lit. (a) și (b) din aceeași lege definește semnificația termenilor de „avertizare în interes public” și „avertizor”.

Art. 7 lit. a) din aceeași lege, invocat, de asemenea, de procuror în susținerea cererii prevede expres că „avertizorii în interes public beneficiază de prezumția de bună-credință în condițiile art. 4 lit. h), până la proba contrară” (art. 4 lit. h) definind principiul bunei-credințe, „conform căruia este ocrotită persoana încadrată într-o autoritate publică, instituție publică, sau în altă unitate bugetară dintre cele prevăzute la art. 2 care a făcut o sesizare, convinsă fiind de realitatea stării de fapt, sau că fapta constituie o încălcare a legii).

Doamna procuror Ciurea Angela pretinde în acest mod că este avertizor de bună-credință, calitate în care ar putea să se prevaleze de prevederile art. 9 din Lega nr. 571/2004 în sensul că „în litigiile de muncă sau în cele privitoare la raporturile de serviciu instanța poate dispune anularea sancțiunii disciplinare sau administrative aplicate unui avertizor, dacă sancțiunea a fost aplicată ca urmare a unei avertizări în interes public făcută cu bună-credință”.

Față de caracterul susținerilor doamnei procuror Angela Ciurea, generale și evazive, Secția pentru procurori apreciază că nemulțumirile astfel exprimate puteau fi valorificate în condițiile art. 99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și ale art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât Consiliului Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției și apără judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea.

În aceste condiții, în raport de situația de fapt reținută în urma verificărilor efectuate de Inspecția Judiciară, Secția constată că cererea intitulată de doamna procuror Ciurea Angela „notificare” nu intră sub incidența Legii nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și alte unități care semnalează încălcări ale legii, în sensul că procurorul nu-și exercită atribuțiile în cadrul instituțiilor publice sau altor unități expres prevăzute de art.(2)

sau din categoria persoanelor, prevăzute în titlul capitolului IV al legii menționate, în calitate de magistrat, doamna Angela Ciurea neputând beneficia de protecția oferită de acest act normativ.

În ceea ce privește aspectele vizând modul de efectuare a actelor de cercetare disciplinară de către procurorii inspectori, acestea sunt supuse controlului Secției de procurori pe rolul căreia se află acțiunea disciplinară și instanței de judecată, singurele în măsură să aprecieze asupra legalității acestora.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit. k) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 - Respinge cererea formulată de procurorul Ciurea Angela în temeiul Legii nr.571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și alte unități care semnalează încălcări ale legii.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare, în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 10 Septembrie 2009

Vicepreședinte,

Procuror Dimitrie Bogdan LICU

